

LC (2002-2003)

"The flowering that always occurs before the instant of extinction". Iain Sinclair

LC is a small neighborhood at the edge of two cities, accessible only via bridges and tunnels, either over or under a train track, a ring road, a motorway and a river. In some ways it is an island, an overgrown space in the imaginary of someone's childhood. The fate of the place was sealed by an urban plan back in 1859, which designated the area as within the limits of a proposed metropolitan park along the west bank of the river. This bourgeois utopia, envisaged on agricultural land at a time of incipient industrialization, persistently failed to become a reality. The 'big forest that never was' kept the place under siege for over a century and a half, haunted by possibility and erasure, under-funded and ignored by complacent authorities, obliterated by floods and heroin. Like most frontier territories, construction historically took the form of demolition. LC is now an invisible place, unknown to the majority of inhabitants of the cities that engulf it, with the exception of developers, residents, and local activists, flowering before the final moment of extinction, with a handful of rundown workshops, a few families resisting their relocation, a triangular square and a Christmas tree.

XR (2004)

LC (2002-2003)

"The flowering that always occurs before the instant of extinction". Iain Sinclair

LC és un barri situat entre marges de dues ciutats, al qual s'arriba travessant ponts i túnels, per sobre o per sota de dues autopistes, un riu i una via de tren. En certa manera és una illa, un espai frondós en l'imaginari d'una infància qualsevol. El destí d'aquest barri es va escriure en un pla urbanístic l'any 1859, que va designar el lloc dins dels límits d'un parc metropolità a la vora dreta del riu. Aquesta utopia burgesa, projectada sobre uns terrenys agrícoles en una època d'industrialització incipient, va fracasar reiteradament en l'intent d'esdevenir una realitat. El *gran bosc que mai no va ser* ha mantingut el lloc en un estat de setge durant un segle i mig, captiu entre la indefinició del canvi i la desaparició, negligit per les autoritats complaents, arrasat per riudes i heroïna. Com és el cas de molts territoris de frontera, la construcció ha pres històricament la forma de la demolició. LC és avui un espai invisible, desconegut per a la majoria dels habitants de les dues ciutats que el flanquegen, amb l'excepció dels promotors, els residents i alguns activistes locals, amb un vegetació desbordada abans del moment de l'extinció final, amb un grapat de tallers mig enrunats, unes quantes famílies que es resisteixen al desnonament, una plaça triangular i un arbre de nadal.

XR (2004)

LC (2002-2003)

"The flowering that always occurs before the instant of extinction". Iain Sinclair

LC es un barrio en los márgenes entre dos ciudades, al cual se accede atravesando puentes y túneles, por encima o por debajo de dos autopistas, una vía de tren y un río. En cierta manera es una isla, un espacio frondoso en el imaginario de una infancia cualquiera. El destino de este barrio se escribió en un plan urbanístico en el año 1859, que designó el lugar dentro de un parque metropolitano en el margen derecho del río. Esta utopía burguesa, proyectada sobre unos terrenos agrícolas en una época de industrialización incipiente, fracasó reiteradamente en el intento de convertirse en realidad. El *gran bosque que nunca lo llegó a ser* ha mantenido el lugar en un estado de sitio durante un siglo y medio, cautivo entre la indefinición del cambio y la desaparición, ignorado por las autoridades autocomplacientes, arrasado por inundaciones y heroína. Como ocurre con muchos territorios frontera, la construcción ha adquirido históricamente la forma de la demolición. LC es hoy un espacio invisible, desconocido por la mayoría de los habitantes de las dos ciudades que lo flanquean, con la excepción de los promotores, los residentes y algunos activistas locales, con una vegetación desbordada antes del momento de la extinción final, con unos cuantos talleres en estado ruinoso, unas cuantas familias que se resisten al desahucio, una plaza triangular y un árbol de navidad.

XR (2004)